

[Glistrup.]

Det første område er skattekontrollen, som man ønsker udbygget. Når vi skal kigge på skattekontrolproblemer, må vi simpelt hen sige, at noget af det mest afgørende for dette folketing er at lægge arbejdskraftens anvendelse til rette på en sådan måde, at arbejdskraften bliver anvendt hensigtsmæssigt her i landet, og at den tid, man tilbringer på sin arbejdsplads, virkelig bliver benyttet til noget, der skaber trivsel og glæde og nytte for andre. Hvis man anlægger denne synsvinkel på anvendelsen af den mest knappe ressource og den vigtigste ressource, vi overhovedet har her i Danmark, nemlig vor arbejdskraft, må man på forhånd sige, at så skal vi bestemt ikke gå i den retning, at vi skal bruge endnu flere mennesker til at arbejde med at udfylde blanketter og skemaer og øge papirdyngernes antal. Den tid, vi har på vor arbejdsplads, skulle vi meget gerne bruge til at skabe ting, der giver nytte og glæde for andre medborgere, og derfor vil enhver udbygning af skattekontrollen møde vor særdeles kraftige skepsis.

Kernen i det er, at om vi så brugte ti gange den arbejdskraft, vi har her i landet, til at føre kontrol med indkomstskattesystemet, kunne vi alligevel ikke få indkomstskattesystemet til at fungere. Det vil virke dårligt under alle omstændigheder, og derfor er det meningsløst at bruge flere mennesker på noget så goldt og interesseløst som skattekontrol. Derfor går vi imod det første led i det kommunistiske forslag.

Det andet område vedrører afskaffelse af alle ekstraordinære afskrivningsregler, og det er i og for sig ikke noget særlig frugtbart grundlag at føre en diskussion på. Så længe vi har indkomstskatten, må vi også have visse afskrivningsregler. Hvad man kalder ordinære, og hvad man kalder ekstraordinære, er simpelt hen et terminologispørgsmål. Vi må tage det regel for regel, om det er varelagerneafskrivning, om det er investeringsfondshenlæggelse, om det er forskudsafskrivning, eller hvad der er tale om, og så under de givne forhold indrette hvert enkelt regelsystem, så det er mindst ulempebefængt.

Kernen i det er jo, at man simpelt hen ikke under nutidens forhold kan få et indkomstskattesystem til at fungere under no-

gen omstændigheder, og et af de områder, som altid vil give problemer, ligegyldigt hvordan man indretter det, er afskrivningsområdet. Der er i hvert fald intet vundet ved at slynge en sådan enkeltstående sætning ud i alt det, kommunisterne har leveret til os, at vi skal afskaffe alle ekstraordinære afskrivningsregler. Det, der står dér, er der ikke nogen særlig fornuft i.

Endelig er det sidste punkt formuleret på den måde, at man skal lade alle skattebøger være offentligt tilgængelige. Nu findes der jo ikke nogen skattebøger, som ikke er offentligt tilgængelige. Da man afskaffede skattebogsordningen for en 10-15 år siden, var det jo baseret på, at man ikke længere gav adgang til skattelister og ligningslister for private udgivere af skattebøger, og derfor kunne de ikke mere udsende de pågældende bøger.

Men kommunisterne rører utvivlsomt ved et centralt problem her. Når man nu henne på landets rådhus, ligningskontorer, skattedirektorater osv. ophober disse mægtige stakke af materiale, som man vitterlig finder derhenne, og indsamler en række oplysninger, hvorfor dog så ikke bruge disse oplysninger i langt videre omfang, end det sker i øjeblikket, således at tingene bliver offentligt tilgængelige til brug for kreditoplysninger, til brug for almindeligt personkendskab til de forskellige borgere og selvfølgelig til brug dér, hvor man kan gøre skatteligningen mere effektiv uden at påføre skatteyderne større byrder i form af højere beskatning, fordi oplysningerne alligevel kommer frem på den ene eller anden måde. Der er sikkert et fremskridt i at gå den vej.

Den vej, vi sikkert skulle gå, var ikke at lave en særregel i skattelovgivningen svarende til den, vi havde i gamle dage, om, at skattebøger bliver offentligt tilgængelige. Nej, den vej, vi i dette tilfælde burde gå, var formentlig, at vi skulle gå i gang med lov om offentlighed i forvaltningen og kigge på den undtagelsesbestemmelse, der findes i denne lov, om, at skattesager er unddraget offentlighed, og kigge på, om der ikke var grund til, måske ikke helt at afskaffe denne undtagelsesbestemmelse, men så i hvert tilfælde at indsnævre anvendelsesområdet. Når vi har materialet, kan det jo akkurat lige så godt blive brugt af erhvervsvirksomheder,